



EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Utskottet för industrifrågor, forskning och energi

2011/2012(INI)

12.5.2011

YTTRANDE

från utskottet för industrifrågor, forskning och energi

till utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

över en analys av möjligheterna att minska utsläppen av växthusgaser med mer än 20 procent och en bedömning av riskerna för koldioxidläckage (2011/2012(INI))

Föredragande: Romana Jordan Cizelj

(*) Förfarande med associerade utskott – artikel 50 i arbetsordningen

PA_NonLeg

FÖRSLAG

Utskottet för industrifrågor, forskning och energi uppmanar utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. Enligt Internationella energiorganets (IEA) uppskattningar kommer de globala energirelaterade koldioxidutsläppen sannolikt att år 2035 ha ökat med 21 procent jämfört med 2008 om länderna endast genomför de åtaganden som de har ingått inom ramen för Köpenhamnsöverenskommelsen, vilket då gör det omöjligt att begränsa den fortsatta globala uppvärmningen till 2°C. Länder utanför OECD tvingas stå till svars för hela den beräknade utsläppsökningen i världen¹.
- B. Enligt IEA:s beräkningar står EU enbart för 13 procent av de globala koldioxidutsläppen.
- C. Enligt direktivet om ett system för handel med utsläppsrätter bör ETS-systemet syfta till att på ett kostnadseffektivt och ekonomiskt effektivt sätt minska utsläppen av växthusgaser.

Analys av 20-procentsmålet i dag

Industripolitiska aspekter

1. Europaparlamentet betonar att den ekonomiska krisen har lett till en betydande minskning av den industriella produktionskapaciteten och ekonomiska tillväxten samt till ökad arbetslöshet och samtidigt till mindre utsläpp och energiförbrukning. Parlamentet påpekar att utsläppsminskningarna inte bör tolkas som ett tecken på att EU är på väg att uppfylla sina övergripande utsläppsminskningmål. Parlamentet erkänner att anläggningar visserligen gynnas av överskottsutsläppsrätter, men att den ekonomiska krisen dock kan ha påverkat industrins kapacitet att investera i fortsatta utsläppsminskningar.
2. Europaparlamentet framhåller att Kina är världsledande inom vindkraftsteknik, att kinesiska och indiska tillverkare av vindkraftverk hör till de tio största i branschen och att Kina och Taiwan för närvarande tillverkar huvuddelen av de solpaneler som säljs på den internationella marknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att främja en miljövänlig utveckling och tillverkning i EU av denna teknik och de nya innovativa tekniska lösningar som krävs för att minska utsläppen av växthusgaser.
3. Europaparlamentet noterar att uppgifter från olika industrisektorer tydligt visar att EU:s nuvarande klimatpolitik, bland annat utsläppshandeln, redan håller på att leda till en utflyttning av produktionen, och parlamentet oroar sig för att högre koldioxidpriser skulle förvärpa denna utveckling.

Energipolitiska aspekter

4. Europaparlamentet instämmer med kommissionens och Internationella energiorganets

¹ Internationella energiorganets (IEA) rapport ”World Energy Outlook 2010” av den 9 november 2010.

(IEA) antagande att varje fördröjning av investeringar i arbetet med att minska koldioxidutsläppen och i den teknik som behövs för ändamålet leder till högre kostnader i ett senare skede. Parlamentet anser att om vi ska kunna nå det långsiktiga målet om minskningar på mellan 80 och 95 procent för 2050, som återigen har bekräftats av Europeiska rådet den 4 februari 2011, måste EU påskynda sina ansträngningar. Parlamentet välkomnar således kommissionens planer på att utarbeta strategier för att uppnå de långsiktiga målen på det mest kostnadseffektiva och effektiva sättet.

5. Europaparlamentet är djupt oroat över att EU inte kommer att lyckas nå de planerade målen att minska energiförbrukningen med 20 procent jämfört med vad som prognostiseras för 2020 till följd av bristande engagemang och ambitioner från medlemsstaternas och EU:s sida. Parlamentet stöder fullt ut slutsatserna i kommissionens aktuella meddelande ”Handlingsplanen för energieffektivitet 2011” och kommissionens meddelande ”Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnått samhälle 2050” (KOM(2011)0112) om att energieffektivitetspolitiken är nyckeln till ytterligare minskningar av koldioxidutsläppen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till anslagen till energieffektivitetsåtgärder, framför allt i fastigheter, fjärrvärme och transporter ökas i den kommande fleråriga finansplanen. Parlamentet beklagar att energieffektivitet inte prioriterades högre när Europeiska rådet diskuterade energiprioriteringar den 4 februari 2011.
6. Europaparlamentet uppmärksammar att det nuvarande 20-procentsmålet bygger på en energimix som i vissa medlemsstater inkluderar kärnenergi. Parlamentet välkomnar kommissionens beslut att låta kärnkraftverken i EU genomgå stresstester så att de nödvändiga åtgärderna kan vidtas för att garantera deras säkerhet. Parlamentet anser att beslutet från vissa medlemsstater att stänga vissa befintliga kärnreaktorer och de ökade investeringarna i byggandet av nya kärnkraftverk skulle kunna leda till att vissa medlemsstater reviderar de nationella åtgärder som vidtagits för att uppnå 20-procentsmålet.
7. Europaparlamentet välkomnar att EU enligt de nyligen framlagda nationella handlingsplanerna för förnybar energi skulle kunna nå ännu längre än till målen för förnybar energi 2020 om handlingsplanerna fullt ut genomförs och finansieringsinstrumenten förbättras. Parlamentet uppmanar kommissionen att noga övervaka detta genomförande och verka för få till stånd en stabil investeringsmiljö under perioden fram till 2020 och efteråt samt en bättre integration av marknaden för förnybar energi. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka det juridiskt bindande målet för förnybar energi efter 2020 och vid behov sätta målet högre.
8. Europaparlamentet kräver att EU arbetar hårdare för att öka den förnybara energins andel av elförsörjningen fram till 2020 samt att EU utarbetar en ram för intelligenta nät för att klara av en alltmer decentraliserad energiproduktion. Parlamentet betonar att detta kräver större investeringar i energiinfrastrukturprojekt.
9. Europaparlamentet konstaterar att på grund av ett antal marknads- och regelhinder är det fortfarande många möjligheter till energisparande som inte utnyttjas i EU. Parlamentet önskar att man anger mål för användningen av förnybara energikällor, att man fastställer produktstandarder för energieffektiva produkter och fordon och att man främjar

miljömedveten offentlig upphandling.

10. Europaparlamentet betonar att intelligenta elnät och smarta mätare fyller en viktig funktion när det gäller att integrera el från olika källor, inklusive förnybara källor. Parlamentet välkomnar arbetet om smarta mätare i arbetsgruppen, standardiseringsuppdrag 441 av den 12 mars 2009 till CEN, Cenelec och ETSI för utveckling av en öppen struktur på området för mätinstrument, och uppmanar kommissionen att lägga fram ett antal rekommendationer och lagstiftningsförslag så snart som möjligt för att de ska kunna utnyttjas fullt ut, med tonvikt på skapande av standarder och de potentiella energibesparingar som smarta mätare erbjuder. Parlamentet upprepar att man bör fastställa ett politiskt mål om att 50 procent av hushållen i Europa ska förses med smarta mätare senast 2015.¹
11. Europaparlamentet betonar att IKT kan förbättra vägtransporter och i stor utsträckning underlätta användningen av säkrare, smartare och mer miljövänliga bilar i Europa. Parlamentet upprepar att man inom ramen för den digitala agendan bör prioritera smarta bilar och smarta vägars miljövänliga potential såväl som forsknings- och utvecklingsprojekt för komponenter avseende fordon till fordon (V2V) och fordon till väg (V2R).
12. Europaparlamentet påpekar att i enlighet med vad som betonas i Europeiska rådets slutsatser av den 4 februari 2011 bör intelligenta elnät antas senast 2012.
13. Europaparlamentet betonar det brådskande behovet av att anpassa standardiseringen inom IKT till den marknadsmässiga utvecklingen som kräver driftskompatibilitet. Detta kommer att leda till ett snabbare utarbetande av tekniska standarder för eldrivna fordon, intelligenta elnät och smarta mätare och att detta arbete kan slutföras senast 2012.
14. Europaparlamentet noterar att det är nödvändigt att påskynda tillståndsförfarandena för nya och framför allt innovativa och energieffektiva infrastrukturprojekt och hitta nya sätt att finansiera dem på för att EU:s energi- och klimatmål ska kunna uppnås i tid och betonar att nya energiinfrastrukturprojekt måste vara förenliga med EU:s långsiktiga energi- och klimatpolitik.
15. Europaparlamentet välkomnar överenskommelsen om att använda outnyttjade medel från europeiska programmet för återuppbyggnad (energiprojekt) för att inrätta ett finansiellt instrument i syfte att främja hållbara energiinitiativ på lokal och regional nivå. Parlamentet efterlyser en noggrann kontroll av detta instrument för att bedöma om denna form av finansiering kan fungera som modell för framtida instrument för att finansiera hållbara investeringar och investeringar som minskar koldioxidutsläppen.

Forsknings- och innovationsaspekter

16. Europaparlamentet påpekar att det politiska målet enligt Europa 2020-strategin om att avsätta 3 procent av BNP till forskning utgörs av privata medel (2 procent) och offentliga utgifter (1 procent). Parlamentet noterar att det fortfarande finns särskilda problem med

¹ Europaparlamentets resolution av den 5 maj 2010 om en ny digital agenda för Europa: 2015.eu (2009/2225(INI)).

att uppnå 3-procentsmålet, särskilt när det gäller de privata forskningsanslagen. Parlamentet påpekar att bristen på engagemang när det gäller forskningsfinansiering hindrar utvecklingen av högeffektiv, klimatvänlig energiteknik.

17. Europaparlamentet beklagar att vissa länder utanför EU skaffar sig komparativa konkurrensfördelar genom att subventionera energipriserna och inte tillämpa några restriktioner eller kvoter för koldioxidutsläppen. Parlamentet betonar att dessa länder på grund av de obegränsade och därmed billigare koldioxidutsläppen skulle kunna vara mindre villiga att ansluta sig till ett multilateralt globalt klimatförändringsavtal som syftar till att bekämpa den globala uppvärmningen.

Alternativ och verktyg för att gå längre än 20-procentsmålet

18. Europaparlamentet kräver att man ska tillämpa en allmän princip om att EU ska följa den mest kostnadseffektiva strategin för att minska koldioxidutsläppen och uttalar samtidigt sitt stöd för att lovande former av innovativa teknik samt investeringar i enlighet med EU:s långsiktiga klimatmål sätts in i rätt tid. Parlamentet anser att subsidiaritetsprincipen bör respekteras vid genomförandet av denna allmänna princip.

Energiåtgärder

19. Europaparlamentet kräver att energieffektivitet ska vara prioriteringen i framtida klimatpolitiska åtgärder. Parlamentet noterar att EU enligt kommissionens energifärdplan för 2050 skulle kunna minska sina egna utsläpp med 25 procent eller ännu mer fram till 2050 om EU förverkligar sin nuvarande politik, framför allt genom att uppnå energieffektivitetsmålet på 20 procent senast 2020. Parlamentet anser att enligt kommissionens analys skulle denna minskningsnivå fortfarande vara ett kostnadseffektivt sätt att uppnå det långsiktiga målet på 80–95 procents minskning av utsläppen av växthusgaser jämfört med 1990 års nivåer och att ett mindre ambitiöst tillvägagångssätt skulle leda till betydligt högre kostnader totalt sett under hela tidsperioden.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa en effektiv rättslig ram för att se till att medlemsstaterna till fullo fullgör sina åtaganden om energibesparingar senast 2020, genom att införa ett krav på nationella handlingsplaner för energieffektivitet som måste godkännas av kommissionen eller genom att vidta ytterligare åtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen att underlätta och övervaka genomförandet av de nationella handlingsplanerna samt att vid behov överväga överträdelseförfaranden i händelse av att planerna inte genomförs. Parlamentet påminner i detta sammanhang om Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om översynen av handlingsplanen för energieffektivitet¹.
21. Europaparlamentet anser att sektorsanknutna strategier, tillsammans med att industriländerna inför utsläppstak som ska gälla för hela näringslivet, kan bidra till att göra klimatåtgärder förenliga med konkurrenskraft och ekonomisk tillväxt. Parlamentet framhåller vikten av att det antas en helhetsbetonad, horisontell och sektorsanknuten strategi för industriutsläppen, vilket ger mervärde i samband med internationella förhandlingar och europeiska mål för koldioxid.

¹ Antagna texter, P7_TA-PROV(2010)0485.

22. Europaparlamentet betonar att energibesparingar genom ökad energieffektivitet är det mest kostnadseffektiva sättet att ytterligare minska utsläppen av koldioxid och påminner om den outnyttjade potentialen inom områden som byggnaders energiprestanda, särskilt när det gäller befintliga byggnader, transportsektorn (inklusive flygsektorn), offentlig upphandling samt tillverkning av energiintensiva produkter, produktion, omvandling och överföring av energi, däribland fjärrvärme och kylning. Parlamentet upprepar att det är mycket viktigt med konkreta åtgärder inom dessa områden och vill fästa uppmärksamheten på de relevanta förslagen i Bendtsen-betänkandet och Kolarska-Bobińska-betänkandet. Parlamentet yrkar på att åtgärder för energibesparing först och främst måste genomföras på nationell, regional och lokal nivå samt att man vid EU-projekt måste utarbeta en kommunikationsstrategi för att ge utförlig information till såväl företag som konsumenter. Parlamentet understryker den potential som finns i att införa ett system med energibesparingsskyldigheter för energibranschen, såsom föreslås i kommissionens handlingsplan för energieffektivitet, vilket redan har visat sig ha positiv inverkan i vissa medlemsstater.
23. Europaparlamentet riktar uppmärksamheten mot den energibesparingspotential som små och medelstora företag har, eftersom endast upp till 24 procent av Europas små och medelstora företag i dag aktivt vidtar åtgärder för att minska sin miljöpåverkan. Parlamentet betonar att samtidigt som det finns minst en ekonomisk konsult tillgänglig för alla små och medelstora företag så finns det ingen sådan rådgivning för energibesparing och energieffektivitet. Små och medelstora företag skulle således behöva hjälp av en sakkunnig person även på området miljö och energi.
24. Europaparlamentet påpekar att närmare 8 miljarder euro av de EU-medel som är tillgängliga för energieffektivitet inte utnyttjas, enligt uppgift från kommissionen¹. Parlamentet välkomnar därför kommissionens avsikt att underlätta och främja användningen av strukturfonder för energirelaterade renoveringar av byggnader och ser fram emot konkreta initiativ, inbegripet finansieringsbestämmelser.
25. Europaparlamentet betonar att strängare klimatmål i EU skulle kräva betydligt större insatser och investeringar i utveckling och snabb spridning av hållbar och koldioxidsnål teknik, smarta nät och energirelaterad forskning. Parlamentet anser att SET-planen bör garanteras adekvat finansiering efter 2013. Parlamentet betonar att en energistrategi med ambitionen att uppnå klimatmål över 20 procent måste bygga på alla former av miljövänlig energiteknik.
26. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen har fastställt ett investeringsbehov på 1 000 miljarder euro i elproduktionskapacitet och för att uppgradera EU:s infrastruktur för energiöverföring och energidistribution till 2020, vilket huvudsakligen ska finansieras genom energiavgifter. Parlamentet vill att dessa investeringar görs både i syfte att slutligen förverkliga en sammanlänkad inre energimarknad som ska trygga energiförsörjningen och förbättra integreringen av förnybar energi inom det europeiska energisystemet, samtidigt som man tar hänsyn till varje lands särskilda energimix,

¹ Intervju på Euractive.com med direktör Marie Donnelly, GD Energi, med rubriken ”Top official: EU unlikely to meet energy-efficiency goals” (<http://www.euractiv.com/en/energy-efficiency/nearly-8bn-eu-energy-savings-fund-lies-unclaimed-news-500849>).

förbättrar energieffektiviteten och gör det möjligt för konsumenterna att dra nytta av nya former av teknik. Parlamentet betonar behovet av att medlemsstaterna sammanlänkar sina elnät, i syfte att fullt ut utnyttja de stora investeringarna som görs i ett antal länder, framför allt i förnybar energi.

Industripolitiska åtgärder

27. Europaparlamentet efterlyser att EU:s utsläppshandelssystem leder till såväl långsiktig investeringssäkerhet som tillgång till flexibla mekanismer i händelse av ekonomiska nedgångar (till exempel för att undvika ett överutbud).
28. Europaparlamentet anser att en integrering av sektorsanknutna strategier i EU:s utsläppshandelssystem skulle öka den totala ekonomiska effektiviteten i alla deltagande länder. Parlamentet betonar att det är värt att överväga fördelarna med att utöka sektorsanknutna strategier så att de omfattar ytterligare sektorer och länder.
29. Europaparlamentet inser att teknik för avskiljning och lagring av koldioxid får en allt större betydelse, som en övergångsteknik på vägen mot en långsiktig energiförsörjning utan fossila bränslen, för att minska koldioxidutsläppen, inte bara inom energisektorn. Samtidigt noterar parlamentet att investeringar i avskiljning och lagring av koldioxid skulle kräva betydligt högre koldioxidpriser jämfört med dagens nivåer för att löna sig. Parlamentet betonar att en omfattande bedömning av möjliga projekt för avskiljning och lagring av koldioxid kräver acceptans från samhällets sida. Parlamentet framhåller att enligt IEA:s färdplan för avskiljning och lagring av koldioxid kommer hälften av alla projekt för avskiljning och lagring av koldioxid att finnas inom den industriella tillverkningssektorn år 2030 och påpekar att nya gaskraftverk får börja byggas endast om de uppfyller de kriterier som enligt klimat- och energipaketets föreskrifter om koldioxidavskiljning och lagring i enlighet med CCS-teknik ska uppfyllas för att man ska få börja bygga gaseldade kraftverk. Parlamentet påpekar att genomförandet av denna teknik inte bör minska konkurrenskraften hos den europeiska branschen.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omedelbart ge förslag på hur EU på bästa sätt kan komplettera sina åtgärder för att begränsa klimatförändringarna genom insatser för att minska andra gaser än koldioxid, till exempel HFC, som är den snabbast ökande föroreningen världen över, och HFC23. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja initiativ som syftar till att inbegripa produktion av HFC i Montrealprotokollet och att sluta bilaterala avtal med tredjeländer för att minska skadeverkningarna av HFC23, i syfte att minska utsläppen av andra gaser än koldioxid och begränsa skadeverkningarna av HFC23. Detta bör ske på ett kostnadseffektivt sätt med ett offentligt prissystem som är lägre än de nuvarande koldioxidpriserna.
31. Europaparlamentet noterar att kärnkraften bidrar till att minska utsläppen av koldioxid samt att en stängning av de kärnkraftverk som är i bruk i EU skulle medföra en ökning av utsläppen med 50 procent.
32. Europaparlamentet konstaterar att CCS-tekniken, med beaktande av stenkolets och brunkolets framtida användning, inte bör betraktas som det enda möjliga sättet för fortsatt kolanvändning i EU. Alternativa, renare koltekniker bör också utvecklas och införas.

33. Europaparlamentet betonar att utveckling och spridning av banbrytande teknik är en förutsättning för att klimatförändringarna ska kunna bekämpas och för att vi samtidigt ska kunna övertyga våra partner världen över om att det går att åstadkomma utsläppningsminskningar utan att förlora konkurrenskraft och arbetstillfällen. Parlamentet anser att det är mycket viktigt att Europa föregår med gott exempel genom att avsevärt öka sina anslag till forskning om klimatvänlig och energieffektiv industriteknik inom ramprogrammet för forskning och innovation, vilket bör harmoniseras på lämpligt sätt med den strategiska energiteknik som anges i SET-planen. Parlamentet betonar behovet av att EU intar en ledande roll i forskningen om klimat och energieffektiv teknik, och inom detta område utvecklar ett nära vetenskapligt samarbete med internationella parter, särskilt BRIK-länderna och Förenta staterna.
34. Europaparlamentet understryker den potential som finns inom jordbruket för att avsevärt bidra till att bekämpa klimatförändringarna, framför allt den potential som finns i att använda restprodukter från jordbruket i produktionen av hållbar energi, vilket kan ge jordbrukarna ytterligare intäkter. Parlamentet anser att den framtida gemensamma jordbrukspolitiken bör vara ett verktyg för att hjälpa medlemsstaterna att nå miljö- och klimatförändringsmål och att den bör bidra till att jordbrukarna kan ta till vara fördelarna med grön tillväxt. Parlamentet anser att det gröna inslaget i den gemensamma jordbrukspolitiken måste vara en del av direktstödet i den första pelaren, för att man ska undvika komplicerade administrativa förfaranden, se till att jordbrukarna ges incitament att göra miljömässiga åtaganden och garantera likvärdigt genomförande i alla medlemsstater.
35. Europaparlamentet fäster stor vikt vid samordning mellan de europeiska systemen för patenterbarhet inom områdena för energisparande och förnybara energikällor, i syfte att underlätta åtkomsten till värdefull immateriell egendom som förblir outnyttjad. Parlamentet understryker behovet av att aktivera det planerade europeiska patentet, främst inom områdena för energisparande och förnybara energikällor.
36. Europaparlamentet betonar behovet av att begränsa koldioxidutsläppen inom transportsektorn genom standardiserade europeiska infrastrukturer för eldrivna fordon och ökade incitament för hållbara, andra generationens drivmedel, som ett alternativ till fossila bränslen.
37. Europaparlamentet anser att sektorsanknutna strategier, tillsammans med att industriländerna inför utsläppstak som ska gälla för hela näringslivet, även skulle kunna vara en del av den internationella ramen för klimatåtgärder efter 2012, genom att de underlättar övergången till ett utsläppsnått samhälle och banar vägen för en global koldioxidmarknad.
38. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att inrikta klimatpolitiken på långsiktiga mål och stöder förslaget om mål på medellång sikt, till exempel till 2030. Parlamentet är övertygat om att realistiska mål på medellång och lång sikt ger tydligare incitament för investerare att satsa på hållbara investeringar. Högre målsättningar inom den nuvarande ramen för 2020 skulle kunna vara alltför ambitiösa ur

investeringsvinkel.

Fördelar och konsekvenser

39. Europaparlamentet noterar att enligt kommissionens bedömning skulle ett högre utsläppsmål leda till en minskning av importen av olja och gas med upp till 40 miljarder euro till 2020 om oljepriset antas vara 88 US-dollar per fat 2020. Parlamentet välkomnar att EU:s beroende av importerad energi därmed skulle kunna minska med upp till 56 procent.
40. Europaparlamentet noterar att även om en skärpning av minskningsmålet inom utsläppshandeln skulle vara ett incitament till att utveckla tekniker med låga koldioxidutsläpp, skulle det leda till ytterligare ökning av elpriserna och således också leda till högre elkostnader om de inte åtföljdes av ambitiösa energieffektivitetsåtgärder, vilket skulle vara ett stort bekymmer för industrin i EU och för konsumenterna. Parlamentet anser att den senaste Eurobarometerundersökningen visar att stabila och säkra energipriser är av stort intresse för allmänheten och påpekar att direktivet om utsläppshandel ger medlemsstaterna rätt att med hjälp av statligt stöd kompensera elintensiva industrier för högre elpriser.
41. Europaparlamentet understryker att innovation och ökade investeringar som resultat av övergången till en hållbar ekonomi skulle innebära en potentiell ökning av EU:s konkurrenskraft. Parlamentet konstaterar att när det gäller internationell konkurrenskraft skulle mer omfattande åtgärder för begränsning från EU:s sida skapa kostnadsfördelar för EU:s internationella konkurrenter och samtidigt leda till konkurrensmarginer för EU-företag inom området för klimatteknik. Parlamentet anser att om EU:s konkurrenter undertecknar ett internationellt avtal skulle det innebära att de ger upp kostnadsfördelarna, medan EU:s konkurrensmarginer troligen inte skulle påverkas.
42. Europaparlamentet betonar att klimatvänlig innovation i Europa är en förutsättning för att behålla en stark ställning på en snabbt växande global marknad för koldioxidsnål teknik och att detta skulle göra EU mer konkurrenskraftigt gentemot större marknadsaktörer. Parlamentet framhåller att resultaten av innovationer måste kunna spridas på marknaden och kommersialiseras inom EU och därför bör lämpliga finansiella instrument göras tillgängliga för att stödja introduktionen av framgångsrika tekniker på EU-marknaden. Parlamentet varnar för riskerna med ”läckage av gröna arbetstillfällen” eftersom förseningar i skapandet av en hållbar europeisk ekonomi för alla gör att investeringar och arbetstillfällen inom gröna sektorer försvinner till andra regioner.
43. Europaparlamentet konstaterar att trots en tillfällig nedgång i energiförbrukningen under 2009 kommer mer energi att utnyttjas i framtiden när medlemsstaternas ekonomier återhämtar sig, så beroendet av energiimport kommer att fortsätta öka.
44. Europaparlamentet oroar sig för att det redan håller på att ske en förskjutning från Europa till andra delar av världen när det gäller innovation inom hållbar teknik som kan förvandla Europa till en nettoimportör av sådan teknik samt relaterade slutprodukter. Parlamentet uppger att enligt aktuella undersökningar är 24 av de 50 ledande företagen inom ren teknik baserade i Asien, 22 i Förenta staterna, 3 i Europa och 1 i Kanada.

Parlamentet betonar att enligt Ernst & Youngs mätning för 2010 är Kina och Förenta staterna de mest attraktiva regionerna i världen för utveckling av förnybara energikällor.

45. Europaparlamentet noterar att EU bör investera mer i energieffektivitet som stärker de lokala ekonomierna genom att stödja lokala arbetstillfällen som inte kan försvinna till tredjeländer med lägre produktionskostnader.
46. Europaparlamentet inser att övergången till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp får effekt på arbetstillfällen och konkurrenskraft när EU blir globalt ledande inom förnybar energiteknik och energieffektiva produkter och tjänster.

Bedömning av risken för koldioxidläckage

47. Europaparlamentet betonar att EU:s politik för att minska effekterna av klimatförändringarna är effektiv när det gäller att främja en omställning av produktionssystemen till grönare teknik, men påpekar att den, om den genomförs ensidigt, kan få en sämre miljöeffekt på grund av koldioxidläckage¹.
48. Europaparlamentet påpekar att enligt förslaget till bestämmelser om riktmärken måste en betydande andel av utsläppsrätterna fortfarande köpas av de industrianläggningar som inte kommer att uppfylla riktmärkena, vilket ger upphov till betydande kostnader för de EU-företag som är utsatta för internationell konkurrens till skillnad från deras globala konkurrenter. Parlamentet noterar att företagen tack vare det flexibla utsläppshandelssystemet kommer att kunna föra över outnyttjade utsläppsrätter från den andra till den tredje fasen.
49. Europaparlamentet anser att riktmärken för utsläppshandeln också måste ta hänsyn till vilka energikällor som finns tillgängliga i en medlemsstat och tillåta ändringar efter hand som källorna blandas och förändras.
50. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte tar tillräcklig hänsyn till de ytterligare effekterna på elpriserna i sina antaganden om koldioxidläckage. Parlamentet betonar att 40 procent av elektriciteten i EU används av industrin, som i hög grad påverkas av eventuella ökningar av koldioxidpriset eftersom elbranschen tar ut kostnaderna för dessa. Parlamentet framhåller emellertid att medlemsstaterna inom ramen för stödordningarna kan minska effekten genom att utnyttja intäkterna från handeln med utsläppsrätter.
51. Europaparlamentet betonar att det inte finns en enstaka lösning för de industrisektorer som är känsliga för koldioxidläckage och att produktens art och marknadens struktur är avgörande kriterier för att välja mellan de tillgängliga verktygen (fri tilldelning av utsläppsrätter, statligt stöd eller gränsjusteringar).
52. Europaparlamentet noterar att prognoserna för koldioxidmarknaden 2020 varierar avsevärt enligt kommissionens beräkningar i dess meddelande i maj 2010, vilka gjorts

¹ Slutsats från en studie av den 3 mars 2011 av Europa-Medelhavscentrumet för klimatförändringen om makroekonomiska konsekvenser av EU:s politik för att minska effekterna av klimatförändringen bortom 20-procentsmålet ("Macroeconomic impact of EU mitigation policies beyond the 20% target").

under antagandet att de inhemska utsläppen minskar med 30 procent och uppmanar därför kommissionen att lägga fram en ny riskbedömning för koldioxidläckage, där det tas hänsyn till sådana scenarier.

Ytterligare möjligheter och utmaningar

53. Europaparlamentet anser att eventuella förändrade arbetskrafts- och energikostnader till följd av EU:s klimatpolitik inte borde leda till social dumpning eller koldioxidläckage och uppmanar kommissionen att analysera alla sådana risker. Parlamentet uppmanar därför även andra industriländer eller utvecklingsländer att åta sig att göra lämpliga eller jämförbara ansträngningar.
54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dels stödja åtgärder för att hantera de krav som ställs på arbetsmarknaden i och med övergången till ett koldioxidsnålt näringsliv, dels stödja omstruktureringsåtgärder för den arbetskraft som står till förfogande inom de nya sektorerna.
55. Europaparlamentet anser att medlen från Sammanhållningsfonden måste användas effektivare för att främja förnybara energiformer, energisparande och koldioxidsnål energiteknik.
56. Europaparlamentet betonar att ökning av koldioxidpriserna kommer att leda till ytterligare ökning av elkostnaderna. Parlamentet konstaterar att varje ökning på 1 euro av koldioxidpriserna leder till över 2 miljarder euro i merkostnader för samhället i form av elkostnader, varav industrin svarar för 40 procent. Parlamentet uppmanar kommissionen att samråda med alla berörda parter i syfte att föreslå anpassade lösningar som inte snedvrider konkurrensen.
57. Europaparlamentet betonar att tvågradersmålet enligt IEA:s World Energy Outlook 2010 endast kan uppnås om dagens åtagande genomförs med kraft fram till år 2020 och att man därefter vidtar mycket mer kraftfulla åtgärder. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och (Europeiska) rådet att arbeta för ett snabbare och internationellt samordnat avskaffande av stödet till fossila bränslen, som G20 kommit överens om, och att lägga fram motsvarande förslag på EU-nivå.
58. Europaparlamentet erinrar i detta sammanhang om kommissionens meddelande om Europa 2020-strategin, där man uppmanar till en överflyttning av skattebördan från arbete till energi. Parlamentet välkomnar förslaget i den årliga tillväxtöversikten om att anpassa EU:s ramar för energibeskattnings så att de speglar EU:s energi- och klimatmål.
59. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att import från länder med mindre rigorösa koldioxidrestriktioner är den främsta orsaken till att de konsumtionsrelaterade koldioxidutsläppen i EU ökade med 47 procent mellan 1990 och 2006. Parlamentet noterar emellertid att detta har skett fullkomligt oberoende av EU:s klimatpolitik i allmänhet och EU:s utsläppshandelssystem i synnerhet men uppmanar dock kommissionen att bedöma om dessa trender fortsatt efter 2006.
60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta följande praktiska åtgärder:

- Bedöma hur inhemska strategier för utsläppningsminskning påverkar sysselsättningen, också när det gäller sysselsättningsmöjligheter, samt främja ökade kunskaper om låga koldioxidutsläpp, tillgodose behoven av omskolning och kompetenshöjning i energirelaterade frågor samt utbildning och yrkesutbildning, framför allt för små och medelstora företag.
- Undersöka i vilken utsträckning medlemsstaterna fullgör sitt åtagande att använda minst 50 procent av sina auktionsintäkter till begränsnings- och anpassningsåtgärder samt föreslå åtgärder vid behov.
- Analysera hur EU:s höjda mål för utsläppningsminskning påverkar medlemsstaterna, i enlighet med rådets (miljö) slutsatser av den 14 mars 2011.
- Tillhandahålla lämplig finansiering för SET-planen.
- Främja en effektiv användning av strukturfonderna och Sammanhållningsfonden i medlemsstaterna, särskilt när det gäller åtgärder för att främja effektiv energianvändning, och samtidigt ta full hänsyn till principen om att sådana investeringar måste vara regionala och minska att minska ekonomiska och sociala olikheter inom EU.
- Införa innovativa finansieringsmekanismer (exempelvis roterande system).
- Anslå ytterligare medel till svagare och missgynnade regioner för åtgärder inom sektorer som inte omfattas av utsläppshandeln (bygg- och transportbranschen samt jordbruket).
- Prioritera klimat- och energiforskning i det åttonde ramprogrammet för forskning, också forskning kring energieffektivitet samt kring orsakerna till klimatförändringarna och hur man kan anpassa sig till dem.
- Undersöka vilken inverkan ett ensidigt initiativ från EU:s sida att minska utsläppen av växthusgaser med mer än 20 procent skulle kunna få på andra länders beredvillighet att ansluta sig till ett internationellt avtal.
- Undersöka de potentiella konsekvenserna i form av läckage av ”gröna jobb” och lägre investeringar och konkurrenskraft inom gröna sektorer.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	9.5.2011
Slutomröstning: resultat	+: 38 -: 4 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Lena Ek, Ioan Enciu, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Romana Jordan Cizelj, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Jaroslav Paška, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Henri Weber
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Oriol Junqueras Vies, Silvana Koch-Mehrin, Vladko Todorov Panayotov, Algirdas Saudargas, Silvia-Adriana Țicău
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Alexandra Thein